

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Η σημερινή Κυριακή ονομάζεται Κυριακή προ της Υψώσεως και αποτελεί μαζί με την Υψωση του Τιμίου Σταυρού και την Κυριακή μετά την Υψωση που ακολουθεί μία ευκαιρία για τους πιστούς χριστιανούς να τιμήσουν τον τίμιο και ζωοποιό Σταυρό και να εμβαθύνουν περισσότερο στο μυστήριο της σταυρικής θυσίας του Κυρίου μας. Στην περικοπή από το ευαγγέλιο του Ιωάννη που θα ακούσουμε σήμερα, ο Χριστός μιλάει και προλέγει το σταυρικό του θάνατο. Μας λέει πως όπως ο Μωϋσής ύψωσε το φίδι στην έρημο, έτσι και ο ίδιος πρέπει να υψωθεί και να θυσιαστεί ώστε ο καθένας που θα πιστεύει σ' Αυτόν θα έχει ζωή αιώνιο. Για να βοηθήσει τους μαθητές του να κατανοήσουν το νόημα των λόγων Του, και για να τους προετοιμάσει για τα γεγονότα του πάθους Του και της σταυρικής Του θυσίας, χρησιμοποιεί εδώ ένα γεγονός που συνέβη στην Π. Διαθήκη στην εποχή του Μωϋσέως.

Τότε, κατά τη διάρκεια της μακρόχρονης περιπλάνησής τους στην έρημο, οι Ισραηλίτες βρέθηκαν σε ένα τόπο γεμάτο φαρμακερά φίδια που αποδεκάτιζαν το λαό. Ο Θεός συμβούλευσε το Μωϋσή να κατασκευάσει ένα χάλκινο ομοίωμα φιδιού και να το υψώσει σε ένα ξύλο στο μέσο του καταυλισμού, ώστε κάθε φορά που κάποιος πληγωνόταν από φίδι, να στρέφει το βλέμα του προς το χάλκινο ομοίωμα και να θεραπεύεται. Αυτή η εικόνα, μας λέει ο Χριστός αποτελεί την προτύπωση του σταυρικού Του θανάτου. Μόνο που τώρα ο Χριστός θεραπεύει από τα τραύματα του νοητού φιδιού, του διαβόλου, και σώζει από τον αιώνιο θάνατο και την κόλαση όλους εκείνους οι οποίοι καταφεύγουν στην αγάπη Του με πίστη. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος κάνει την εξής παρατήρηση: “Πως είναι δυνατό να πιστεύσει κανείς στον Εσταυρωμένο όταν και αυτός είναι κυριευμένος από τον θάνατο; Γι' αυτό κι Εκείνος μας οδηγεί στην παλαιά εκείνη ιστορία. Εάν οι ιουδαίοι, που είχαν πληγωθεί από τα φίδια βλέποντας το κρεμασμένο χάλκινο εκείνο φίδι σωζόντουσαν, πολύ περισσότερο εκείνοι οι οποίοι πιστεύουν

στον εσταυρωμένο Υιό του Θεού θα απολαύσουν μεγαλύτερη ευεργεσία”.

Στο σημερινό ευαγγέλιο ο Κύριός μας τονίζει ότι ο καθένας που θα πιστέψει σ’ Αυτόν δεν πρόκειται να χαθεί, αλλά θα του δοθεί από τον φιλάνθρωπο θεό η αιώνιος ζωή. Τα λόγια του Κυρίου είναι σαφή: “Όστε όποιος πιστεύει σ’ αυτόν να μη χάνεται, αλλά να έχει αιώνια ζωή” (Ιω. 3,16). Το τονίζει θέλοντας να μας δείξει όμως ότι για τη σωτηρία μας δεν αρκεί μόνο η φιλανθρωπία του Θεού και η αγάπη Του αλλά και η δική μας πίστη. Η πίστη είναι το μόνο μέσο που μπορούμε να μεταχειρισθούμε στην πορεία μας προς το Χριστό και είναι βασική προϋπόθεση για τη σωτηρία μας.

Ετσι ο σταυρός επάνω στον οποίο υψώθηκε κάποια στιγμή το άχραντο και αμόλυντο σώμα του Χριστού, με την δική Του συγκατάθεση, μεταμορφώθηκε από εργαλείο βασάνων και θανάτου στο ανίκητο σύμβολο της υπέρτατης θυσίας του Θεανθρώπου για τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους. Ο Απόστολος Παύλος πολύ συχνά στις επιστολές του θυμάται τον Σταυρό του Κυρίου, και μας λέει στην προς Γαλάτας επιστολή του: “Εγώ δεν μπορώ να καυχώμαι για τίποτε άλλο παρά για τον Σταυρό του Κυρίου” (Γαλ. 6,14). Ενώ οι Εβραίοι καυχώνται για την περιτομή και οι εθνικοί καυχώνται για τη δόξα της φιλοσοφίας, ο Παύλος καυχάται για το μυστήριο του Σταυρού που αποτελεί για τους Ιουδαίους σκανδαλο, για τους εθνικούς μωρία ενώ για τους χριστιανούς είναι η χαρά της σωτηρίας.

Ο Οσιος Νικόλαος ο Καβάσιλας, ερμηνεύοντας τα λόγια που απαγγέλει ο ιερέας κατά την ώρα της θείας Λειτουργίας όταν λέει: “τούτο ποιήτε εις την εμήν ανάμνησιν”, μας εξηγεί: “Ποιά είναι αυτή η ανάμνηση; Πως μέσα στη Θ. Λειτουργία θα θυμόμαστε τον Κύριο;... Τι θα θυμηθούμε περί αυτού, ή τι θα διηγηθούμε από τη ζωή Του; Μήπως ότι ανέστησε νεκρούς ή ότι διέταξε τους ανέμους να σωπάσουν, ή τα θαύματα που τον αποδεικνύουν παντοδύναμο Θεό; Καθόλου, αλλά θα θυμηθούμε μάλλον αυτά που φανερώνουν

την αδυναμία, τον Σταυρό, τα πάθη, τον θάνατο. Πάνω σ' αυτά μας διέταξε να Τον θυμόμαστε". Μιλώντας για το μυστήριο του Σταυρού ο Αγ. Μάξιμος ο Ομολογητής μας λέει ότι είναι "ο φόβος του Θεού και η μνήμη των άνω, η κυριότης κατά των παθών και η απαλλαγή από την ασφυκτική αγάπη των συγγενών και των φίλων διά τον έρωτα προς τον Θεόν".

Ο Άγιος Σταυρός έχει κατά τους Αγίους Πατέρας τριπλή ενέργεια. Πρώτη είναι η φυγή η δική μας από την αμαρτία, μετά είναι η αποχώρηση της αμαρτίας απο μέσα μας και τρίτη είναι η θεωρία της δόξης του Θεού. Και το εξηγούν, ότι όπως έφυγαν οι Εβραίοι από την Αίγυπτο αλλά έπρεπε όμως να σβύσουν από μέσα τους την επιθυμία και την ανάμνηση της Αιγύπτου για να εισέλθουν κατόπιν στη γη της επαγγελίας, έτσι και οι χριστιανοί, απομακρύνονται πρώτα από τον κόσμο της αμαρτίας, μετά απομακρύνουν από μέσα τους και σβύνουν τα πάθη και τις σαρκικές επιθυμίες, και τέλος φθάνουν στη θεωρία της δόξης του Θεού.

Αδελφοί μου στο Γολγοθά υπήρχαν τρεις όμοιοι σταυροί, του Χριστού και των δύο ληστών. Ο ένας από τους σταυρούς των ληστών έφερε σωτηρία και ο άλλος καταδίκη. Και οι δύο είχαν κάνει τα ίδια κακά έργα, καταδικάστηκε όμως εκείνος από τους δύο που βλασφήμησε τον Χριστό και δεν ήθελε σχέση μαζί του. Εμείς, Τον ομολογούμε σαν τον άλλο ληστή, μετανοούμε γι'αυτά που κάναμε και για εκείνα που δεν κάναμε, προσπαθούμε να δημιουργήσουμε καλή σχέση μαζί Του; Αν ναι, τότε και ο δικός μας σταυρός θα είναι ο σταυρός της σωτηρίας. AMHN